

ΠΛΗΡΗΣ ΑΠΟΔΕΙΞΗ

Ως «πλήρης» χαρακτηρίζεται η απόδειξη, όταν κατά νόμο εξ αυτής δημιουργείται στον δικαστή πλήρης δικανική πεποίθηση για την ύπαρξη ή την ανυπαρξία του αποδεικτέου πραγματικού γεγονότος (Βλ. προχείρως, **Νικολόπουλο**, Το δίκαιο της αποδείξεως, έκδ. 2005, § 9 II 1,2 σελ. 113).